

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **E. B.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M. P., advokátkou v B., proti odporcovi **J. L.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. M. T., advokátom v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 16 C 11/2007, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2007, sp.zn. 5 Co 136/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II uznesením z 22. februára 2007, č.k. 16 C 11/07-20 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi vstupovať a užívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., kat.úz. V., pozostávajúce z rodinného domu súp.č. X., postavenom na pozemku parc.č. X. o výmere X. m² vrátane nadstavby rodinného domu a jeho prístavby postavenej na pozemku č. X. o výmere X. m², parc.č. X. o výmere X. m² a parc.č. X. o výmere X. m². Mal za to, že sú dostatočne osvedčené podmienky pre vydanie predbežného opatrenia, keď navrhovateľ preukázal, že je výlučným vlastníkom rodinného domu, v časti ktorého býva odporca, ktorý je vo vzťahu k navrhovateľovi dôvodne podozrivý z násilia a bolo proti nemu začaté i trestné stíhanie pre úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. apríla 2007, sp.zn. 5 Co 136/07 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Mal za to, že navrhovateľ celkom neprípustne smeroval návrh na vydanie

predbežného opatrenia proti osobe, voči ktorej je predbežná úprava v zmysle § 76 ods. 1 písm.g/ O.s.p. vylúčená, nakoľko odporca nie je vo vzťahu k navrhovateľovi osobou blízkou (ako manžel jeho dcéry) a nie je ani v jeho osobnej starostlivosti či výchove.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dňa 6. júla 2007 dovolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil znenie § 116 Občianskeho zákonníka, keď odporcu nepovažoval za osobu blízku, a takisto vo svojom rozhodnutí neprihliadol na dobré mravy. V dôvodoch dovolania ďalej rozoberal skutkový a právny stav veci a namietal nesprávny postup odvolacieho súdu.

Odporca vo svojom vyjadrení žiadal dovolanie ako neprípustné odmietnuť, prípadne zamietnuť, keď považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za správne a objektívne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. v znení do 1. júla 2007 (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého je s poukazom na ustanovenie § 372o zák.č. 273/2007 Z.z. potrebné vec právne posúdiť, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2

písm.c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, **predbežnom opatrení**, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľa z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a ani navrhovateľom v dovolaní namietaná.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení

s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 s použitím § 243b ods. 4 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2007

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :